

مؤسس: ابن السرى
مصطفى نامق

مدیرى: ابن السرى
احمد جودت

آشيان

ادبى عالمى، سياسى، اجتماعى، فنى، اخلاقى هفته لى مجموعه در

پنجشنبه

برنجى جلد

نومرو ۱۲

برنجى سنه

۹ ذى القعدة ۱۳۲۶

۲۰ تشرين ثانى ۱۳۲۴

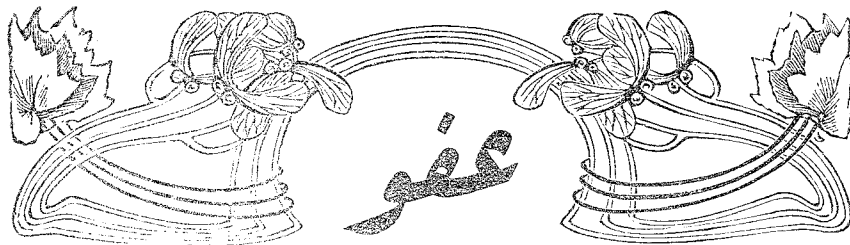
مهرسز نسخه لى ساخته در

استانبول

محل اداره سى: جفال اوغلنده دائره مخصوصه
آرتين آصادورىان مطبعه سى

۱۳۲۴

— مابعد —

اونده مسعود اولقى اچون ناقابل تسكين بر احتياج واردى وبو احتياجك
تأثير سحركاريسنى كوردكجه بونى خلقتنك بر ضعفى كې تاقى ايدىرك تعديل
واصلاحه چالشمشدم ؛ فقط شهسزكه موفق اوله مادم، بو بختيارلق احتياجى
سكون بولمادى .

« بنى بختيار ايتلیدیکنز . . . بو سوز، بو يوزمه چارپار كې فيرلاتيلان
جمله قباحت ايشلرکن طوتولان صداقتسز بر قادينك آغزندن چقيويرمش
بر فرياد شكایت واعتراضدن باشقه بر معنائى شامل دكلى ؛ اونده دائما تسكين
ايديله مەمش بر احتياج ، اونك حياتنده طولديريله مامش بر بوشلق واردى كه
اوکا ياشامقدن نفرت ايتديرمشدى . بن اونی بختيار ، مسعود ايدىرك شيلرى
اكلاتدم طوردم . فقط او ، بونلرك هېچ برىنى طويمادقدن ، بو سعادتي حس
ايتمدكن صوكره نه يه يارار ؛ هم بن او انسانلره بگزده مشدم كه مسلكلرينك
ايجاب ايتديكى مشاغل آره سنده ، حرص ترقى و تعالى ايجنده قىلبرى ممنون
اولدينى زمان غريب بر حس خودپرستى ايله باشقه لرى نه ممنون ظن ايدرلر .

قيزينك وفاتى اونی نه قدر صارصديغنى، آره مزده كى صميميتك اودقيقه دن
اعتباراً نه قدر صارصديغنى شيمدى خاطرليورم . ديمك بن او قيمتلى وجودك
غيوبتيله بوش قالان كوشه شفقت و محبتى كندم اچون ايسسته مكه حق كسب
ايدمه مشدم . دائما برلكده ياشايه جق، حياتلرى هې بر يرده كچه جك ايكي وجود
آره سنده اكلاشيله مامازللق قدر فنا ، اليم برشى اوله ماز . بو اكلاشيله مامازللى
ازاله ايدىرك يرده زواللى قادينى قباحتى ، مجادلات قليبەسى ، هوساتى ايجنده
يالكنز براقشدم و ايشته باشقه لرى حقننده ويرديكم حكى شيمدى كندمه

تطبيق ايدييوردم: بر قادين سقوط ايدرسه بونده دائما بر پارچه زوجنك خطاسى واردر.

بوتون حقسزاقلمى، بوتون قباحتلرمى بويله برر برر كوزمك اوكنه كتيردكن صوكره اچمده بر سس اوياندى: «زوجهك قباحتنى عفو ايت! اوني عفو ايت! كيم بيلير بلكه اوده نادم اولمشدر؛ اوني بر مدت بورادن اوزافلاشدير، سقوط ايدن بر قادين ال اوزاتمقن چكينمه، بو سقوط اينانق ايسته مهنلر كى اول و عفو ايت؛ انسان عفو ايتديكنه نادم اولماز...»

هوهر طوردى. بر زمانلر تا صميم قلوبندن چيقان بو مخالف سسلرى صانكه حالا طويور كييدى. بن بو فاجعه وجدانى بي شيمدى يكيدين كوزم اوكنده جربان ايديورمشجه سته تمقيب ايدييوردم. ارقداشم ينه سوزه باشلادى:

— ايسته باق، بن ده بو زمانده ياشايانلر حسيله متحس اولسه يدم دمين اكلا تديغم طريقي اختيار ايدردم. عفو ايتك! پك بويوك، پك كوزل شى؛ يونى بن ده بيليرم، فقط نه يالان سويليم بزه انسانيت نامى آلتنده توصيه ايديلن بو حس رقت و مرهمندن بن نفرت ايدييوردم. بنم نظرمده عفو ايتك عاليجناب قلوبلردن زياده آچاق و قورقاق قلوبلره ياقيشير. انسان مجازات ايتكه جسارت ايتمخه عفو ايدر.

شيمدى ينه كندى نفسى تدقيقه قويولدم. و افعا انتقام حسنه غلبه ايتشدم؛ فقط اچمده برس «عدالت يرينى بولملى!» دييوردى. قلم ياره لى ايدى و بنه برابر بوتون عالم ده جريجه دار ايدلمشدى. زوجهك ناموسى، اومك عفت و قدسيق، چوجونمك حقوقي، خلاصه او بدبخت قادينك حرمت ايتكمز بن شكست ايتديكى شيلر شيمدى بر ترضيه، بر مكافاة ايسته يوردى.

انسانلر آره سنده عادتدر: دائما زوجك حقوقى اورتيه سورولور؛ حالبوكه بن بو فكرك طرفدارى دكلم، بو بنم حركتمه اويماز، بكا غايت غريب كلير. بن زوجك حقوقندن زياده ازدواجك حقوقنه اينانلردنم. ايكي وجود بربرينه بئغلانير، بربرينك سعادت و فلاكتنه اشتراك مقصديله حریت شخصيه لرندن

فراخته قرار ویریر لسه بونلر آرمهنده حقوقدن فضله بر طاقم وظائف تولد ایدر. بو ایکی وجوددن بری خیانت ایده جک اولورسه اوتیه کیسی کندینی قید وظیفه دن نچون وارسته عدایتسین؟ زوجه مک خطاسی اومزده سعادت مزدن باشقه بر شیء قیرمالمشدی، بو او یله بر حقیقتدی که هیچ بر دلیل و ادعا ایله صارصیله مازدی و ایشته بن بونی شو تشریح الیم ایله اوغراشدیقمندن بری ایلمک دفعه اوله رق حس ایدیوردم.

شیمیدی بوتون فکرمی، بونون عزیمی بو حقیقته عطف ایتدم: اوت مادام که ازدواجده هرشی مشترکدر. زوجه مک خطاسی بنمده خطام دیمکدر. واقعا زوجه می جزالاندیرمق حقیه مالکدم، فقط عینی جزایی کندی نفسمدهده تطبیق ایتک شرطیله اوحق استعمال ایده بیلیردم. آرتق قرارمی بوزمغه چالیشمادم؛ غنیمده اوقدر متانت واردی که بو قرارک شدتلی اولوب اولمادیغنی بیله دوشونمدم. یالکرا قدر الیم محاکماندن بویله بر نتیجه چیقمش اولسنه شاشیوردم. او وقت هیچ سومه دیکم بر آدمک، ارنست ره نانک برسوزنی - قلبمده برحس تذلل او یانه رق - خاطر لادم: «ناموس کی وظیفه ده عقلک خارچنده و بعض احواله کوره فوقنده در.» ایشته بنم وظیفه ده بکا بویله، بو حالیه کورونیوردی: مقنع، متحکم، قلبی جریحه دار ایده بیله جک قدر آغیر، فقط هیچ آداتایان بر نفوذ و قطعیه مالکدی.

«فقط هیات که ایچمده او یانان ضیای حقیقت یالکرا وظیفه می تنویر ایتمکه قلمادی، آلام قلبیه می ده میدان جیقارمشدی. بکا او یله کلیوردی که شو حالی قبول ایتمکه بن اوغرا دیغم فلاکتی تأبید ایدیوردم، ایشته اووقته قدر بوکا اینامق ایسته مین قلم اؤ وقت بردن عصیان ایتدی، صوک نقطه محمله کان عزم و متناهم قیرلدی. بوتون موجودیم بر جهد عظیم ایله سیلکنه رک بونی اوزرندن آتمق ایسته دی...

«حقیقه آداتل دیغمه، خیانت کوردیکمه بنی کیم تأمین ایده بیلردی؟ ایلمک کونلری بونی تأبید ایده جک اسباب و دلائلی رد و جرحه باشلادم، بوکا کندمی ده

قاندیرمغه چالیشدم . . . نچین اوله ماسین ، بلیکه بوکچیردکلم فنا بر رؤیادر . . .
 ذاناً بن اوبد بخت قادینک اعتراف حقیقت ایدن سوزلرندن تهاجم آلام آرەسندە
 لزومندن فضله معنا چبقار مامشمیدم ؟ دیرکن برخیا ، حیاته شعر ونزاهت
 ویرن بوقادینک خیالی بوتون نوازشلریله ، بوتون صمیمیت واعتمادیله کوزمک
 اوکنه کلدی ، امدن قاجیردیغم بوکوزل خیال پدش نکاهمده یالوارمغه باشلادی .
 بوخیال ایله یرمدن قالقدم ، ایاقده طوره میوردم ؛ اوطوردینی اوطهیه قدر
 سوروکلنه سوروکلنه کیتمک ، «خایر خایر بونلر طوغری دکل ، یالان ، هپ یالان ؛
 سز بوقدر بویوک بر سعادتی محو ایده مرسکر دکل ؟ » دیمک ایستدم . سعادتیه
 تکرار قاووشمق ایچون اونک بر اشارتی ، بر تبسمی ، مبهم بر سوزی کافی ایدی
 اوطه مذن چیقدم ، قاپیسنک اوکنه قدر کیتدم . اورایه کلنجه کندمی ضبط
 ایدهرک بر مدت ایچریسنی دیکلهدم . . . حالا آغلیوردی . . . شاشقین شاشقین
 ایچری کیردم . باشی قالدیردینی زمان کوزلرنده ، اولیه بر افاده خشیت واردی ،
 سیاسنده طولاشان علام حجابی بندن صاقلامق ایچون اولیه بر حرکتده بولندی که
 حقیقت بوتون دهشتیه کوزمک اوکنه چیقدی ؛

— بی چاغیردیکز ظن ایتدمده . . . دیه بیلدم

وهان اورادن چقهرق اوطه مه کلدم ، اوراده کندی کندمه کیزی کیزی
 آغلادم ، آغلادم ، آغلادم . . . آرتق او دقیقه دن اعتباراً حیاتمزده اشتراک نامنه
 بر شی قلماشدی . . . قیریلان ، پارچه لانان بو عالمه اوجاغنده اضطراب بنمله
 بر دکلدی ، ایکمز باشقه یوله مضطرب اولیوردق .

بوراده هو برک سوزینی کسدم :

— « زواللی دوستم ، نه قدر فلاکت کورمش ، نه قدر یالکز قلمشسک ؟ . . .

— اوت حقل وار ، دیدی ، بن یاره لی حیوانلر کی یارملرینی صاقلامق

ایسته یئرلریم . . . هم بنم یاره لرم او قدر دریندی که بوکا قارش یاپیله حق چاره

نه اولورسه اولسون بکا چبرکین کلیردی . یکنه آرزوم بورادن قاجق ایدی . . .

مشتاق

مابعدی وار